

Pártélet

A Beszálló-akna pártszervezetének munkájáról

A Beszálló-akna pártszervezete a III. kongresszus óta rendkívül sokat fejlődött. Pártszervezet vezetői a kongresszus határozatai alapján valóban kollektívabba tették a vezetést. Ervényszerítettek a pártszervezet életében az alulról jövő ellenőrzést, mozgósították a párttagságot a határozatok végrehajtására.

A vezetőség aktivitása elsősorban a vezetőségi ülések rendszeres megtartásában mutatkozik. Ezek a vezetőségi ülések igen sokban különböznek a régiéktől. Azok nem hoztak semilyen változást, az új vezetőségi ülések eredménye az élüzem cím, a kevesebb izgalmatlan mulasztó, a szállók látogatása, a dolgozókkal való állandó foglalkozás.

A vezetőségi üléseken meghallgatják a népnevelők javaslatait, és a javaslatok alapján határozatokat hoznak, azokat végre is hajtják. A pártvezetőség jó munkájának nagyrésze van abban, hogy a forradalmi műszakok telt 600 tonna terven felüli szén felajánlást kis híján kétszeresére teljesítették.

A népnevelők rendszeresen foglalkoznak a politikai iskolák hallgatóival. Különösen kitűnik ebben a munkában Bakos Béla, az aknászervezet propagandistája és Hüller Pál, a vezetőség egyik tagja. Gondosan átvizsgálták a párttagok elméleti felkészülését, a hallgatók önkéntességére támaszkodva határozták meg, hogy ki milyen fokot tanul. A vezetőség minden lehetőséget megragadott az oktatás előkészítésére, az jól is indult és most arra kell törekedni, hogy ezt a létszámot az oktatási év során megtartsák.

Növekszik a párttagság aktivitása éppen a vezetőség jó munkájának köszönhetően. Tanúsítja ezt a november 2-án megtartott taggyűlés is ahol

a párttagok bátran megbírálták a vezetőség munkáját, és jó javaslatokat tettek a hibák kijavítására.

Bakos elvtárs örömmel tapasztalta, hogy a párttagság mennyire ellenőrzi a termelést és a határozatok végrehajtását. A taggyűlésen Antal elvtárs, a pártszervezet titkára egy esetben nem számolt be arról, hogy a szep-

temberi taggyűlés határozataiból mi lett végrehajtva. Ezt a felszólalók élesen megbírálták, kérték, hogy a taggyűlést a határozatok végrehajtásáról értesítsék. Itt kapcsolódik össze az alulról jövő ellenőrzés, a felső ellenőrzéssel, mert a pártvezetésen kívül a tagság is ellenőrzi a határozatok végrehajtását.

Gondja van a tagságnak az önköltség csökkentésére is. Korpádi Gyula aknász javaslatot tett, a fűtés kevesebb költséggel járó bevezetésére. Mátrai János aknász a taggyűlésen javaslatot tett egy használaton kívüli körfűrészt üzemeltetésére, amivel a használt fából talpát, vagy máglyafát lehet fűrészelni. Ezek az eredmények a dolgozók javaslatát, a Beszálló-akna párttagságának aktivitását mutatják.

A párttagság bírálata alapján jött rá a pártszervezet, hogy még mindig elég kampányszerűség uralkodik a pártvezetés munkájában. Megfelelnek eléggé gyakran a nevelésről. Korom István vajár tervét rendszeresen teljesíti, de hiányt vét, és a pártszervezet azért, mert a tervet teljesíti. Korom elvtárs nem foglalkozik vele. Nem vonta felelősségre. Vagyis a munkafegyelmel megerősítésével nem állandóan foglalkozik vele mint Antal elvtárs, a pártszervezet titkára mondotta, a párttagság javaslata alapján ezen a hiányosságon is javítanak.

Az élüzem cím, a forradalmi műszak kiváló tervteljesítése, mind a Beszálló-akna pártszervezetének, kommunistáinak köszönhető.

A pártszervezet vezetősége mindjobbban vezetője, irányítója a pártszervezetnek, de úgy, hogy pártcsoportbizalmi értekezleteken, aktívakon, taggyűléseken meghallgatja a dolgozók panaszait, javaslatait, azokból a jókat felhasználja, erősíti a bánya politikai és vele kapcsolatosan a termelési életét. Ha eltűnik a kampányszerűség, a Beszálló-akna pártszervezet vezetőségének munkájából, akkor biztosra lehet venni, hogy a bánya kommunistái a pártszervezet vezetősége irányításával megtartják az élüzem címet.

Ez a munka nagy feladatokat állít a pártszervezet vezetői elé. Az oktatás folyamatos vitele, a feladatok céljainak megmagyarázása még nem teljes.

A bánya pártvezetésének meg kell magyarázni a kommunisták előtt, hogy azok tovább tudják adni a pártönkívüli dolgozóknak, hogy miért kell több szén termelni, hogyan lehet az életszínvonalat emelni, az árleszállítást, elérni. A Beszálló-akna másodszori élüzem címe is közelebb visz bennünket a jobb élülethez, ehhez pedig minden kommunista, minden pártönkívüli jó munkájára van szükség. Gaál József

Visszaélések a dolgozók ételadagjaival

November 12-én a Munkáselelősi Osztály dolgozói felülvizsgálták az ételhordók étkezési jegyeit. Megállapították, hogy több dolgozó jogtalanul átruházott jeggyel két adag ételt vitt el. Ezáltal a vállalat súlyos összegekkel megkárosították.

Szeivel Károly egyedül dolgozik a bányánál, átruházott jegyre naponta két adagot visz el. Sajtos István Varga János jegyével szintén két adagot visz el. Kancári Magdolna Punk Mária jegyével visz el két ebédet. Szabó Jánosnak csinál Hírő Ferenc, Karika Ernőné, Pusztai Jánosné, Nagy Sándor és Orbán László, aki már két hónap óta elávozott a bányától és mégis hozza az ételt. Nyilvánvaló,

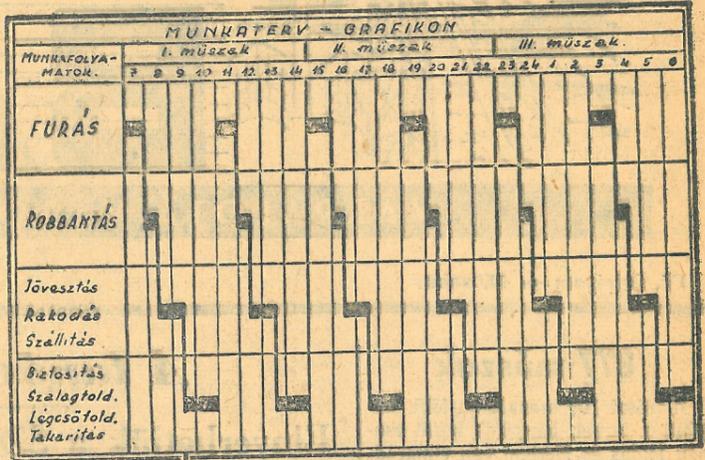
hogy valakitől kapja a jegyet.

A konyha megadott létszámra főz és ezek a visszaélések a mennyiséget erősen befolyásolják, kevesebb jut a bányászoknak. Ennek ellenében hónapok óta dr. Mezei Kálmán tiszti főorvos naponta négy adagot visz el, a konyha vezetőségének engedélyével. Ehhez a konyhavezetőségnek nincs joga, mert ezek a dolgozók ételadagjait csökkentik.

Felhívjuk a dolgozók figyelmét, hogy amennyiben a jövőben a jeggyel való visszaélést észre vesszük, mind az átruházott jegy tulajdonosát, mind az átruházót az étkezteséssel kizárjuk.

Tröszt Munkáselelősi Osztálya.

Gyorsvágathajtás Sz. - 153.-as rakodógéppel

A 153-AS RAKODÓGÉP 50 tonnát képes óránként felrakni. Ez a nagyteljesítményű hernyótalpas gép nagy teljesítménye miatt a legtöbb földalatti munkahelyen nincs kihasználva. A jobb kihasználás érdekében a gép kezelőinek akarunk átadni egy hat ciklust bemutató munkaterv grafikonot, illetve tapasztalatát.

A grafikon szerint a munkát fűrőlyukak kifurásánál három fő kezd. Ez a grafikon szerint egy órát vesz igénybe. Ezt a robbantás munkája követi, amelyek füstre várással mintegy 40 percrek számítotunk. Azután a jövesztés, rakodás és szállítás munkája következik. kb. egy óra időtartalommal, végül a biztosítás munkáját végezzük el, amire 80 percet fordítunk. Ebben az időszakban történik a szállítószalag lépcsőhosszabbítás, munkahely feltakarítás. A rako-

dási szünetekben a gépkezelő várja a gép karbantartását végzi. Ez a munkabecsztás egy műszakban egy ciklus helyett kettőt eredményez. 1.80 méteres fegyások mellett egy műszak alatt 3.60 métert kényelmesen kilehet termelni. Ez a módszer, a grafikon helyes alkalmazása a rakodógép kapacitását jobban kihasználja, és ezáltal jelentősen növekedik a rakodógép által kitermelt szénhozam, vele együtt növekszik a feltároló-vágat hossza.

EZ A GRAFIKON természetesen nem merev és ha a furás illetve a többi munka rövidebb idő alatt befejezhető, akkor 24 óra alatt egy jó gépkezelő vajár munkájával hat helyett hét ciklus is elérhető. Ehhez és hat ciklushoz is természetesen az szükséges, hogy a munkahelyi segédanyagok idejében a helyszínen legyenek evégett a munkában fennakadás ne állion be.

A DISZ és a fémgyűjtő hónap

Fémgyűjtő hónap van és a DISZ bizottság — a városit is beleértve — nem veszi ki a részét ebből a fontos munkából. Czimondor elvtárs, a Városi DISZ Bizottság tagja, azt mondja, hogy a fiatalok elmennének fémot gyűjteni, de az üzem nem szállítja el és a DISZ-nek nem lesz belőle pénz. Helytelen ez a gondolkodás, mert a bánya területén kívül is van mód fémgyűjtésre és a Városi DISZ Bizottság

a városban sem szervezte meg a fémgyűjtést.

A bánya DISZ vezetői is hibáztathatók, mert egyáltalán semmi figyelmet nem fordítanak a fémgyűjtésre, azt teljesen a Vegyes Üzem kötelességévé teszik.

Az a javaslatunk a DISZ bizottság felé hogy szervezze meg a fémgyűjtő brieádiait és minél több ócskavassal, fémmele járuljon iparunk fejlesztéséhez.

Akik segítettek az élüzem cím megszerzésében

Dübörög a szállítógép, zörögnek a csillékek kerekai, búgnak a motorok: a Szabó-brigád minden tagja fejt a szén, rakodnak a kaparószalagra, s a 107-es szintről megállás nélkül jönnek a Skyphez a szénnel rakott csillékek szálai. A Szabó-brigád ezen a műszakon is megrakta a magáét.

— No, fiam, ma megint jó munkát végeztünk. Amennyi csillét biztosítottál, meg is raktuk! — Nagyon sokszor elmondja ezt műszak végén Kovács László fiatal csillékes Szabó István, a várpalotai Ferenc-bánya 48-as frontmestere, aki műszak végén mindig megveregeti fiatal csillékesét vállán.

Szabó Istvánt már mindenki ismeri a bányánál, sőt Pruzsina Mihályt folytatott versenyben országos hírnévre tett szert. A frontbrigádok versenyében a második helyezést érték el. Már akkor megfogadták, hogy harcolnak a lemaradás behozásáért, és ennek a harcnak nem kis része van abban, hogy a Ferenc-bánya a várpalotai üzemek közül elsőnek fejezte be harmadik negyedét terüet, s elnyerte az élüzem címet. A Szabó-front ehhez az élüzem címhez 1934 csillé terven felüli kiadott szén kitermelésével járul hozzá.

Szabó elvtárs már az „öreg” bányászok közé tartozik, hisz októberben betöltötte az 55. évét. Mégis fiatalos lendülettel, frissen mozog munkahelyén. A 110 méter hosszú frontot még beírni is elég egy műszak alatt. Szabó elvtárs pedig ezt többször végeztette: ellenőrzi a biztosítást, a gépek állását. Vigyáz a dolgozó társaira, mert azok az ő „nevet guermekai”. 15 éve dolgozik a fronton s Bodor József. Németh Pál vándorok már 10 éve megszakítás nélkül Szabó István munkatársai.

— Kis család ez a 32 tagú brigád — mondja, — az volt ez már régen is, de valóban hiányzott belőle. Dolgoztunk mi azelőtt is, valahogy mégsem tudunk többet termelni, mint 100 százeleket. Hiányzott a szervezés, amire csak verseny közben jöttünk rá.

Igen. A szervezés a nyitja a Szabó-brigád kiváló teljesítésének, nincs is most már a fronton egyetlen olyan dolgozó sem, aki ne tudná: nyolc óra alatt mit kell tennie, mi a feladata. A szervezés segítségével csökkentették a front átszervezési idejét is. Két óra helyett ma már 1,5 óra alatt átszerveznek, s folytatják tovább a szénelést.

— Miskál Te a fejsző szárnura a tagokat szereld — mondja Szántó Mihálynak —, Bodor Jóska velem jön a motor átépítéséhez, s a csillékek Ágoston elvtársnak a láncszerelesné segítsenek — és Pista bácsi szavára — ahogy a brigád tagjai nevezik őt, mindenki hallgat. A szervezés még tart, de ő már végigmegy a fronton, ellenőrzi a biztosítást, a gépek összeszerelését, s egyúttal segítséget ad a felsőszárnuron a szénelőknek. Mert addig, míg az egyik óda-on szerelek, addig a front másik szárnuról gördül a szénnel megrakott csillék sokasága.

— Sokszor kevés az üresünk — mondja Szabó elvtárs —, de mi ezen is tudunk már segíteni. Ha jól megrakjuk a csillét kevessebbel, több szénét szállítunk. Őt és fél mázsa helyett 61 mázsa szénnel terheljük a csilléket. Ez is komoly segítséget jelent a vállalkás teljesítéséhez.

A brigád lelkesedése a forradalmi műszakok után sem csökkent. Szabó elvtársnak legkedvesebb szava lett: fiúk, vállal-

tuk, hogy segítünk a lemaradás behozásában a többi bányáknak. Tartjuk meg a bányász becsületét. És a „fiúk” a munkaidő minden percének kihasználásáért harcolnak. A brigádvezetőknek ez az „agilitáció” módszere. A brigád tagjaiban állandóan ébren tartani a közösen tett ígéretet, túl kell teljesíteni a tervet, mert a szénre szükség van a gyárnak, az erőműnek, az iskoláknak, a családi otthonoknak.

Van a Szabó-brigád sikereinek másik titka. A vándor harmad tagjai a munkahelyen várják be, ahol kisebb-nagyobb tapasztalateserét tartanak műszak végén, illetve a műszakkezdés előtt. Elhanyagolt munkahelyet, rossz gépet nem ismernek a brigád tagjai. Ha egy gép a „Szabó műszak” alatt romlik el, a brigád minden tagja ott marad műszak után is, hogy megjavítsák, segítsék a vándor szakok munkáját. A közös munka eredménye nem marad el, a brigád azért tudja állandóan túltejesíteni a tervét. Drága rezerket mentenek meg azzal, hogy helyszínen vártanak, nem kell tanulmányozni a munkahelyet: hogyan hagyták ott az éjszakások, mihez kell kezdeni. Így megy ez napról-napra és a 107-es szintről ezért mehetnek megállás nélkül a Skyp-aknához a tei csillék.

A Szabó-brigád amikor elhatározta, hogy csatlakozik a forradalmi műszakhoz, megbeszélést tartott. Mert náluk az ünnepi műszak nem hajrával kezdődik — ami később megbosszúja magát —, hanem a szervezés segítségével tartós, sokdíg eredményes ünnepi műszakot. Nem azért harcoltak a forradalmi műszakon, hogy „kibabólják” a bányát, hanem azért, hogy állják a szavukat, túltejesítsék a tervet. A tero túlteje-

sítése mellett azonban megteremtették a hónap, a következő műszak feltételeit is, a biztos jó munkahelyet, hogy segítsék a bánya terve teljesítését.

Sok olyan brigádra lenne szükség Várpalotán, mint a Szabó-brigád — vélekedik rólok Kasza Zoltán elvtárs, a bánya vezető főmérnöke.

Szabó elvtárs érzi is, hogy bíznak benne, számítanak munkájára. Erzi és tudja, hogy az a megbízatás, amelyet ő és brigádjá kapott, pártmegbízatás. Mindennapi munkája után érzi a megbecsülést, amelyet a pártnak köszönhet. Ugy szdmo most is, hogy a tei fejkészüésre a párt hívta fel az üzemeket és dolgozókat. A tere pedig termédek sok mennyiségű szén kell és Várpalotának is meg kell adni, amivel tartozik.

Hogy megbecsült tagja a társadalmának, hogy új, szebb élete van, azt a Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak, a pártnak köszönheti. Ezért adta ki a Szabó front a forradalmi műszakon azt a 616 csillét, amellyel terven felüli hozzájárult a tröszt lemaradásának behozásához. Azért ül most megint össze a Szabó front a munkahelyén, mert csatlakoztak az ajkaiak kihívásához és Szabó elvtárs meg akarja brigádjá tagjaival beszélni, hogy mit csináljanak, hogyan csinálják, mennyit vállaljanak az év végéig.

Akár mennyit vállal a Szabó-brigád, azt biztos, hogy teljesíti, sok terven felüli szénnel segítik a tröszt lemaradását behozni, a párt határozatait valóra váltani, a dolgozók szebb életét megteremteni.

Igaz van Kasza elvtársnak. Sok ilyen Szabó-brigádra van szükség az egész országban!